

מסכת שבת

פרק ב משנה א

בַּמָּה מְדֻלֵּקִין וּבַמָּה אֵין מְדֻלֵּקִין. אֵין מְדֻלֵּקִין לֹא בְלֶכֶשׁ, וְלֹא
בְּחֶסֶן, וְלֹא בְּכֶלֶךְ, וְלֹא בְּפִתִּילַת הָאֵידֹן, וְלֹא בְּפִתִּילַת הַמַּדְבָּר,
וְלֹא בִירוּקָה שֶׁעַל פְּנֵי הַמַּיִם. וְלֹא בְזָפֶת, וְלֹא בְשִׁעוּה, וְלֹא
בְשֶׁמֶן קִיק, וְלֹא בְשֶׁמֶן שִׁרְפָה, וְלֹא בְאַלְיָה, וְלֹא בְחֶלֶב. גַּחֲוִים
הַמְדִּי אוֹמֵר, מְדֻלֵּקִין בְּחֶלֶב מְבֻשָּׁל. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, אֶחָד
מְבֻשָּׁל וְאֶחָד נֶאֱחָד, אֵין מְדֻלֵּקִין בּוֹ: